

[Krag.]

skrives. Ikke det fjerneste ved det ærede Medlem derom.

Jeg siger ligesom det ærede Medlem Hr. Duborg: hvorledes vil man konstatere denne Værdi? Man har jo slet ingen Mulighed derfor. Men naar man ikke besidder en saadan, hvorledes kan man da foretage Additioner og Subtraktioner i Tilkytning til den nu takserede Værdi? Det er jo uden enhver Rimelighed, uden enhver Mening. Hvorledes konstatere Jordværdien, naar Jorden unddrages Køb og Salg? Ja, her kan jo blive Plads for en ganske uhyre Vilkaarlighed.

Det ærede Medlem Hr. Duborg rejste Spørgsmaalet: hvilket Vurderingsgrundlag vil man, naar Køb og Salg ikke længere skal være prisbestemmende, da fremskaffe? og det ærede Medlem Hr. Duborg pegede paa et naturligt Grundlag, som man uvilkaarligt kommer til at tænke paa, men hvis Umulighed omgaaende blev godtgjort. Nu skylder det ærede Medlem Hr. Hans Hansen os at redegøre for dette meget væsentlige Punkt, thi her vil jo blive Plads for en komplet Vilkaarlighed, for en Fastsætten af Værdier til en Højde, som Vurderingsmændene i og for sig helt raader over, og hvor de sandsynligvis i Virkeligheden slet ingen Vejledning vil have, en Højde, som man kan løfte lige op til en Grænse, der er afgørende for, om man kan faa Brugere af Jorden eller man ikke kan det. Det er netop akkurat saa langt, man kan gaa, og ikke et Skridt længere, og hvor den Grænse ligger, naar man har faaet Brugeren af Jorden som den eneste beskattede og alle andre Indkomster skattefrie — hvor denne Grænse ligger, da man vender sig bort fra Jordbruget, da der ikke længere kan skaffes Arbejdskraft til Dyrkning af Jorden, ja, det ved det ærede Medlem Hr. Hans Hansen akkurat lige saa lidt om, som vi andre ved.

Derfor maa vi i vore Betragtninger over hele dette Lovforslag holde os til den Vurdering, som sidst gennem de dertil indsatte Autoriteter er foretaget, det vil sige Vurderingen af 1927, og dermed styrter jo det ærede Medlems og hans Partis hele Bygning over Ende.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har ikke redegjort for noget af de saglige Spørgsmaal, som dukker frem, jeg kan gerne sige, i hver Linie, som er fremført af Repræsentanter for andre Partier her i disse Dage. Maa jeg minde det ærede Medlem om nogle af disse Spørgsmaal? F. Eks. dette: hvorfor vil man nu tage Hensyn til Prioriteterne ved

Beskatningen af Ejendomsbesidderne, hvad man ikke vilde i 1928? Mener det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, at den nuværende Ejer i Overgangsperioden gennem Afkortning i Grundskylden bliver i Stand til at betale sin Prioritetsgæld, eller hvilken Brøkdelen deraf mener det ærede Medlem der bliver givet ham Midler til at afdrage? Mener det ærede Medlem, at man gennem Halvprocentafgiften i § 15 giver Ejeren fuld Erstatning for Konfiskationen af hans Andel i Ejendomsværdien? Mener man fra Retsforbundets Side, at alle Ejendomsbesiddere har Krav paa Erstatning, uanset hvorledes de er kommet til deres Ejendom, om det er ved Køb, om det er ved Gave eller ved Arv? Svaret derpaa maa i Overensstemmelse med §§ 14 og 15 formentlig være ja; men da maa man virkelig have oplyst, om Retsforbundet vedvarende fastholder sin Opfattelse af Begrebet Ejendomsret, hvorved det jo ganske underkender den Opfattelse af dette Begreb, som i det danske Samfund er legaliseret.

Der er et saadant Spørgsmaal som dette: om Retsforbundet mener, det er Ret at tage Halvdelen af Formuen fra Formueejerne til at betale Statsgælden med, samtidig med at man dog erkender det nødvendigt at skaane de Formueandele, som er anbragt i fast Ejendom, thi denne Andel eller i alt Fald en væsentlig Del deraf skal efter Retsforbundets Opfattelse de vedkommende have dækket gennem Halvprocentafgiften. Man har her peget paa, at Konsekvensen af en saadan Formuebeskatning vilde blive Kapitalflugt. Det er ikke lykkedes det ærede Medlem Hr. Hans Hansen i den Forbindelse at fremføre Betragtninger, som jeg overhovedet kan tillægge nogen Vægt, og derfor maa jeg igen spørge: hvorledes vil man sikre sig, at de Formuer, som i Øjeblikket er til Stede, er til Disposition for denne Beskatning gennem en 25-aarig Periode med deres nuværende fulde Værdi?

Man vil i et forholdsvis hurtigt Tempo afbetale Statsgælden. Denne bestaar jo af en udenlandsk og en indenlandsk Del, som vel nogenlunde er lige store. Maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Hans Hansen: Er det Meningen at begynde med den udenlandske Statsgæld, og tror man virkelig, at man i Løbet af et forholdsvis kort Aaremaal kan udtage af det danske Erhvervsliv mellem en halv og en hel Milliard Kroner til Betaling af udenlandsk Gæld, thi nye Penge maa jo efter Retsforbundets Opfattelse ikke indføres i dansk Erhvervsliv gennem Laan?